

การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแครทวอลเพื่อสร้างเสริม
ความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา

LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION BASED ON KRATHWOHL CONCEPT TO
ENHANCE SELF AWARENESS OF ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

นายยอดแก้ว แก้วมหิงสา *

Yodkaew Kaewmahingsa

อ.ดร.รุ่งระวีสมะวารรณะ **

Rungrawee samawathdana, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาผลของความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาตามแนวคิดของแครทวอลของนักเรียนประถมศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบผลของความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาาระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแครทวอลกับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คนและกลุ่มควบคุม 30 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาตามแนวคิดของแครทวอล จำนวน 6 แผน และแบบวัดความตระหนักรู้ในตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดของแครทวอลหลังเรียนในภาพรวมมีคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองระดับสูงและเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความตระหนักรู้ในตนเองก่อนและหลังพบว่ามีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดของแครทวอลกับการสอนด้วยวิธีปกติพบว่านักเรียนที่เรียนตามแนวคิดของแครทวอลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนด้วยวิธีปกติและเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดของแครทวอลกับการสอนด้วยวิธีปกติก็พบว่าความตระหนักรู้ในตนเองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: yozen80@gmail.com

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: Rungrawee.Sa@chula.ac.th

ISSN1905-4491

Abstract

This study was a quasi-experimental research. The purposes of the research were 1). to study the effects of self-awareness about sex education based on krathwohl concept of elementary school students 2).to compare effects of self-awareness about sex education based on krathwohl concept of elementary school students between experimental group,which received learning management on sex education based on krathwohl ,and control group ,which taught by the normal teacher. The samples of this study was student in grade 6 at Anubansamsen school. There were two group of sample : 30 students were classified as experimental group and the other 30 students were control group. Two instruments were used in this study. First one was the instruments for experimental: six learning activity plans.Secondly instruments for data collection was measurement test on self-awareness. percentage, mean, standard deviation and t-test were used for data analysis.

The study finding were as follows:

1. After experiment ,the mean scores of self-awareness of the experimental group were found significantly higher than before experiment at the .05 level
2. After experiment,the mean scores of self-awareness between the experimental and control groups were found significant different at the .05 level

คำสำคัญ: เพศศึกษา/ แครทวอล/ ความตระหนักรู้ในตนเอง

KEYWORDS: SEX EDUCATION / KRATHWOHL / SELF AWARENESS

บทนำ

ในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงจากยุคสมัยก่อนซึ่งจะมีวัฒนธรรม ประเพณี ธรรมเนียมการปฏิบัติในเรื่องเพศที่ต่างจากเดิมอันเนื่องจากสังคมสมัยใหม่ที่ทำให้ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจมีมากและความเป็นปัจเจกชนส่งผลต่อมุมมองในเรื่องความเหมาะสมก็เปลี่ยนไปเนื่องจากวิถีชีวิตของคนสมัยใหม่การมองโลกก็เปลี่ยนไป สถานะบทบาทหญิงชาย ค่านิยม ก็เปลี่ยนไปด้วยการได้รับข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว การเข้าถึงเทคโนโลยี การสื่อสารที่ทันสมัยทำให้ได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกซึ่งได้ครอบงำวิถีชีวิตของเยาวชนจำนวนมากจนกลายเป็นการยอมรับของสังคม ทั้งในด้าน การแต่งกาย การคบเพื่อนต่างเพศ การมีเพศสัมพันธ์แบบเสรีจะส่งผลต่อการตั้งครุฑก่อนวัยอันควรและการทำแท้ง

ศิริพร จิรวัดน์กุลและคณะ (2554) กล่าวว่า จากผลการวิจัยพบว่าแม่วัยใสอายุน้อยที่สุด 12 ปีมีสามีอายุ 15 ปีแม่วัยใสที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดคือ 11 ปีและส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 ปี การห้ามวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปีไม่ให้มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากเพราะการรับรู้ของเด็กเองที่เห็นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดาที่ไม่ใช่ความผิดเพียงแต่ผู้ใหญ่ไม่ชอบการลักลอบมีเพศสัมพันธ์ยังเป็นความท้าทายประกอบกับมีสิ่งกระตุ้นยั่วจากสื่อต่างๆของมินิเมะและสิ่งเสพติดที่มีอยู่ทั่วไปรอบๆตัวเด็กตั้งนั้นเด็กวัยรุ่นหญิงทุกคนไม่ว่าจะเป็น “เด็กเที่ยว” หรือ “เด็กเรียน” ต่างเป็นกลุ่มเสี่ยงเหมือนกันโรงเรียนและสถาบันการศึกษาต้องทำให้เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องเรียนรู้อย่างเปิดเผยและมีความรับผิดชอบทางสังคมต่อพฤติกรรมทางเพศของตนเอง

ความตระหนักรู้ในตนเองจัดองค์ประกอบหนึ่งของทักษะชีวิตโดยสอดคล้องกับสมรรถนะด้านทักษะชีวิตในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ซึ่งหมายถึง ความเข้าใจจุดดี จุดด้อยของตนเองและความแตกต่างระหว่างบุคคลอื่นจะทำให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองมีความรักและเห็นคุณค่า มีความภาคภูมิใจในตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบ จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม และช่วยให้ป้องกันปัญหา การไม่ตระหนักต่อผลที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ ทัศนคติทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป จากเดิมและการเปิดเผยเกี่ยวกับความรู้สึทางเพศโดยต้องตระหนักรู้ในตนเอง เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งต้องตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดกับตนเองกับผู้อื่นขึ้นหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจะทำให้ป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งความตระหนักรู้ในตนเองจัดอยู่ในองค์ประกอบหนึ่งของทักษะชีวิตโดยเป็นด้านจิตใจ

Krathwoh (1964) ได้เสนอแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย ซึ่งลำดับขั้นเรียบเรียงตามกฎของการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวตนภายในซึ่งการเรียนรู้ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับความรู้สึโดยแบ่งพฤติกรรมด้านความรู้สึหรือคุณลักษณะออกเป็น 5 ขั้น ดังนี้ 1.การรับรู้ (Receiving) เป็นพัฒนาการขั้นแรกบุคคลจะมีความรู้สึรับรู้ต่อสิ่งเร้ามาปรากฏ จะเริ่มความตั้งใจรับรู้สิ่งเร้าที่แน่นอนเฉพาะอย่าง 2.การตอบสนอง (Responding) เป็นการพัฒนาขั้นมาอีกขั้น บุคคลจะไม่เพียงรับรู้เฉยๆแต่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า 3.การเห็นคุณค่า (Valuing) ในขั้นนี้บุคคลจะเริ่มเห็นคุณค่าของสิ่งที่เข้ารับรู้ สิ่งที่ได้รับมามีความหมายต่อเขาและสิ่งใดที่ไม่มีความหมาย 4.การจัดระบบ (Organization) บุคคลจะเริ่มปรับตัวเองให้เข้ากับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตนยอมรับและเห็นคุณค่า 5.การมีลักษณะนิสัย (Characterization) เมื่อมีการจัดระบบสำหรับตนเองบุคคลจะยึดถือระบบเป็นของตนเองและปฏิบัติต่อไปจนเกิดการแสดงออกอย่างอัตโนมัติ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาความรู้สึ เจตคติ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสิงหา จันท์ขาว (2550) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาส่งผลทำให้เจตคติของนักเรียนดีขึ้น

จะเห็นว่าขั้นตอนการพัฒนาจิตพิสัยของแครทวอล (Krathwohl) มีความเหมาะสมกับการพัฒนาความตระหนักรู้ในตนเองโดยที่ขั้นตอนแรกจะเป็นการรับรู้ซึ่งจะตรงกับปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักรู้ในตนเองระหว่างการรับรู้จากประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์จากการเรียนรู้และรูปแบบที่จะรับรู้เรื่องที่ตนเองสนใจจะส่งผลให้เกิดความตระหนักรู้ได้ วิธีการการพัฒนาความตระหนักรู้ในตนเอง คือ การฟังตนเอง การฟังคนอื่น และการบอกคนอื่นมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาจิตพิสัย 5 ขั้นตอนซึ่งจะจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยและยังสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนสุขศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนปลายที่จะให้เกิดเจตคติมาเป็นอันดับแรกจึงมีความเหมาะสมที่น่าเอาแนวคิดของ Krathwohl มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษาและ พงศธร สุกิจญาณ. (2557) การจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาผลพบว่านักเรียนมีคะแนนด้านความรู้สึเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนสำคัญของเพศศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแครทวอล เพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนระดับประถมศึกษาจะช่วยให้เด็กเกิดความตระหนักรู้ในตนเองเพื่อนำไปสู่การป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเนื่องจากการรู้คุณค่าของตนเอง เข้าใจ จุดดี จุดด้อย รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนและความแตกต่างระหว่างบุคคลจะทำให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องเห็นคุณค่าในเพศของตนเองและผู้อื่นมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาตามแนวคิดของแคทวอลของนักเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแคทวอลกับกลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 1.1 การศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 ศึกษาเรื่องเพศศึกษา ตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.3 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษา
- 1.4 ศึกษาการสร้างแบบประเมินความตระหนักรู้ในตนเอง

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาตามแนวคิดของแคทวอลและกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการเรียนปกติซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง ดังแผนภาพที่ 1
แผนภาพที่ 1 รูปแบบการวิจัยแบบ Pretest – Posttest – Control Group Desing

กลุ่มทดลอง 01 ----- X ----- 02

กลุ่มควบคุม 01 ----- ~X ----- 02

3. ประชากร

ประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

4. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังเรียนในรายวิชา พ16101 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแครทวอลเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเอง จำนวน 6 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความหมายและความสำคัญของการสร้างสัมพันธภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง หลักการสร้างสัมพันธภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คุณค่าและคุณลักษณะของบุคคลในการสร้างสัมพันธภาพสำหรับเพื่อน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิธีการสร้างและรักษาสัมพันธภาพ สัมพันธภาพระหว่างเพศสำหรับเพื่อน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การสร้างสัมพันธภาพสำหรับผู้อื่น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง วิธีการส่งเสริมสัมพันธภาพสำหรับผู้อื่น

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความตระหนักรู้ในตนเองโดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมี ลักษณะเป็น แบบประมาณค่า 4 ระดับ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) ของคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แนวคิดของแครทวอลและการจัดการเรียนรู้วิธีแบบปกติ

ความตระหนักรู้ในตนเอง	กลุ่มทดลอง (n=30)		กลุ่มควบคุม (n=30)		t
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	
ก่อนการทดลอง	3.31	0.25	3.27	0.26	0.56
หลังการทดลอง	3.44	0.31	3.15	0.21	4.33*

*P<.05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.31 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.21

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาที่เรียนตามแนวคิดของแครทวอลหลังเรียนในภาพรวมมีคะแนนความตระหนักรู้ในตนเองระดับสูงและเมื่อนำมาเปรียบเทียบความตระหนักรู้ในตนเองก่อนและหลังก็พบว่าความตระหนักรู้ในตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนประถมศึกษาที่เรียนตามแนวคิดของแคทวอลกับการสอนด้วยวิธีปกติพบว่าความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดของแคทวอลมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนด้วยวิธีปกติและเมื่อนำมาเปรียบเทียบความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนที่เรียนตามแนวคิดของแคทวอลกับการสอนด้วยวิธีปกติก็พบว่าความตระหนักรู้ในตนเองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความตระหนักรู้ในตนเองเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนประถมศึกษาที่เรียนตามแนวคิดของแคทวอล พบว่าความตระหนักรู้ในตนเองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีสาระการเรียนรู้ที่ตรงกับตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาจึงทำให้นี้เนื้อหา มีความเหมาะสมกับนักเรียนและจัดได้จัดการเรียนรู้จำนวน 6 คาบเรียนซึ่งมีระยะเวลาที่เหมาะสมกับเนื้อหา

กิจกรรมการเรียนรู้ได้นำแนวคิดของแคทวอลมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ประกอบไปด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการจัดการเรียนรู้ และขั้นสรุป

ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียนได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เป็นผู้รับ เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องเพศศึกษา โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนดูภาพ ฟังเรื่องเล่าและเล่นเกมซึ่งมีความน่าสนใจ ตื่นเต้นและมีเนื้อหาที่เป็นเรื่องในชีวิตประจำวันแล้วผู้วิจัยได้สังเกต นักเรียนมีความสนใจและแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย หลังจากนั้นจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ตอบสนอง แสดงออกผ่านทางความคิด โดยผู้วิจัยกิจกรรม ชักถาม การอภิปราย สนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แสดงทางท่า แล้วให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าเรื่องเพศศึกษาโดยให้ยกความคิดเห็นของนักเรียนที่เห็นคุณค่าและประโยชน์

ในขั้นการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับรู้เนื้อหาของเรื่องเพศศึกษาโดยใช้ การอธิบาย และรูปภาพ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับช่วงวัย หลังจากนั้นให้นักเรียนได้ตอบสนอง โดยการทำงานเขียนแสดงความรู้สึกและตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็น ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของเพศศึกษาโดยการที่นักเรียนได้ศึกษาจากใบความรู้และประสบการณ์จากการอภิปราย ให้นักเรียนการจัดระบบเชื่อมโยงคุณค่าที่ได้นำมาเป็นข้อปฏิบัติโดยให้ วิเคราะห์ประเด็นปัญหา อภิปรายแลกเปลี่ยนภายในกลุ่มและนำเสนอ ผู้วิจัยสังเกตได้นักเรียนแต่ละคนจะมีแนวความคิดที่แตกต่างกันมีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งเป็นการจัดระบบของตนเอง ให้นักเรียนมีลักษณะนิสัยทำตามแนวคิดที่ตนเองได้รับมาจาก การอภิปรายปัญหาและแสดงบทละครสั้น

ในขั้นสรุปผู้เรียนได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับรู้ข้อสรุปจากบทเรียนโดยการอภิปรายสรุปร่วมกัน ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมหลังจากนั้นให้ผู้เรียนตอบสนองและเห็นคุณค่าโดยการเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยสังเกตได้นักเรียนที่สนใจและมีประสบการณ์ในชีวิตจริงตรงกับเรื่องที่เรียนจะมีคำถาม

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แนวคิดของแนวคิดของแคทวอลจะเห็นได้ว่าทำให้นักเรียนมีความตระหนักรู้ในตนเองสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2547) ได้กล่าวว่าวิธีสอนเพศศึกษา ก่อนจะเริ่มบทเรียน ควรจะหากิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยสร้างทัศนคติความอันดีและมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์ บทเรียนที่ใช้สอนควรที่จะเลือกให้ตรงตามความสนใจ ความต้องการ และปัญหาทางเพศของเด็กก็ตาม โดยมุ่งตรงไปยังปัญหาของนักเรียนเป็นสำคัญและให้นักเรียนช่วยกันแก้ไขปัญหานั้นแล้วช่วยกันสรุปเองและมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับเหตุการณ์ บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงที่เกี่ยวกับ

เพศวิถีหรือเพศศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสอนตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนดีมากขึ้นทำให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับ วนิดา ขาวมงคล เอกแสงศรี (2546) ได้กล่าวว่า หลักการจัดกิจกรรมและการสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จัดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะความสนใจ ความถนัด และสภาพที่สอดคล้องกับความเป็นจริงในชีวิตของผู้เรียน และสอดคล้องกับ Kaiman (1993) ได้กล่าวว่า การพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง การสำรวจหรือสังเกตความคิด ความรู้สึก การกระทำของตนเองและการเปิดเผยตนเอง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การเรียนรู้จะขึ้นกับประสบการณ์ชีวิต รวมถึงสัมพันธ์ภาพที่ตนมีกับครู มีลักษณะและวิธีการที่สามารถฝึกปฏิบัติได้และสอดคล้องกับงานวิจัย ญญฐนิภา เณรทรัพย์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนานิสัยรักการอ่านด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามกระบวนการตามแนวคิดของแคทโวลและคอมส์สำหรับนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยนิสัยรักการอ่านของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความตระหนักรู้ใจตนเองเรื่องเพศศึกษาหลังการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาที่เรียนตามแนวคิดของแคทโวลกับการสอนด้วยวิธีปกติมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแคทโวลแตกต่างจากการสอนด้วยวิธีปกติ คือ กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ โดยมีการเสนอข้อมูลเพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ให้เกิดความตระหนัก รู้สึกว่าความคิด หรือ เหตุการณ์หนึ่ง มีตัวตนและพร้อมที่จะรับซึ่งนำมาจากชีวิตประจำวัน เช่น ข่าว เรื่องสั้น และรูปภาพ ให้ผู้เรียนได้ตอบสนองโดยจัดกิจกรรมแสดงความรู้สึกนึกคิด เช่น การเขียนคำขวัญ การพูดจุดเด่นและจุดด้อย การแสดงละคร ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและมีความเป็นอิสระไม่จำกัดขอบความคิด เช่น การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การนำเสนอ กิจกรรมที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อน เช่น การซักถาม อภิปรายกลุ่ม การนำเสนอ มีการเชื่อมโยงกับความรู้กับความรู้สึกตนเองที่เกิดขึ้นจากชีวิตจริง เช่น แนวทางและวิธีการ แก้ปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ องค์การอนามัยโลก(WHO) (1997) แบ่งเป็น ทักษะชีวิตตามพฤติกรรมการเรียนรู้ ด้านจิตพิสัยประกอบด้วย ทักษะการตระหนักรู้ในตนเอง และสอดคล้องกับ สุชาติ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวว่า การเกิดพฤติกรรมสุขภาพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในระยะนี้เด็กโตเริ่มมีความรู้สึกนึกคิด มีอารมณ์และเกิดความรู้สึกประทับใจสมควรปลูกฝังหรือสร้างเสริมทัศนคติด้านสุขภาพ เพราะทัศนคติถือเป็นสิ่งสำคัญของการสอนสุขศึกษาเพื่อที่จะทำได้มาซึ่งการปฏิบัติและความรู้ควรได้รับการสอนเป็นอันดับหนึ่งและซึ่งสอดคล้องกับ วันวิสาข์ บัวลอย (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ใช้การจัดการเรียนการสอนทักษะชีวิตมีกิจกรรมประกอบด้วย การแบ่งกลุ่มย่อยระดมสมอง การฝึก ทักษะการคิด ตัดสินใจและปฏิเสธโดยการเรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาและจากสถานการณ์จำลอง ผลการวิจัย พบว่า ภายหลังจากทดลองกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองเรื่องการมีพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ความสามารถด้านการคิดและการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ ความสามารถด้านการสื่อสารเพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและยังสอดคล้องกับ สิงหา จันทรชาน (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแคทวอลทำให้นักเรียนมีความตระหนักรู้ในตนเองสูงขึ้นกว่าการจัดการเรียนรู้วิธีแบบปกติ ดังนั้นครูผู้สอนสุขศึกษาควรนำเอาการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแคทวอลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความตระหนักรู้ในตนเองมากขึ้น
2. ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาควรนำแนวคิดของแคทวอลไปประยุกต์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขภาพอื่นๆที่มุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านจิตพิสัย
3. การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแคทวอลเป็น การใช้กิจกรรมที่หลากหลายและต้องตรงตามลำดับขั้น ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องใช้การวิเคราะห์ ความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมกับลำดับขั้น มีการวางแผนการสอนที่ดี จัดระยะเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม เลือกสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหา
4. ควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกนอกห้องเรียนและให้ครอบครัวมีส่วนร่วม เป็นการฝึกให้เป็นนิสัยตามแนวคิดของแคทวอลโดยสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการวัดประเมินผลตามสภาพจริง
5. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแคทวอลเป็นการพัฒนาจิตพิสัยซึ่งครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็นต่อเรื่องที่สุขภาพซึ่งจะต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้ความหลากหลายและนำมาปรับใช้เป็นของตนเอง
6. เนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเชื่อมโยงกับชีวิตจริงเพื่อให้เกิดความสนใจและตระหนักรู้ในตนเอง ดังนั้นเนื้อหาวิชาสุขศึกษาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตอยู่แล้วครูผู้สอนจึงควรเลือกให้สอดคล้องกับปัญหาสุขภาพ และพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ณัฐนิภา เณรทรัพย์. (2548). *การพัฒนานิสัยรักการอ่านด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามกระบวนการตามแนวคิดของเครททโวลและคอมส์สำหรับนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 3*.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณิชา พรหมน้อย. (2544). *ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอำนาจเจริญ 2 จังหวัดอำนาจเจริญ (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต)*. สาขาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พงศธร สุกิจญาณ. (2557). *การจัดการเรียนรู้ด้วยหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น*. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 9(1), 198-208
- วนิดา ขาวมงคล เอกแสงศรี. (2546). *หลักการสอนการพัฒนาทักษะชีวิต*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันวิสาข์ บัวลอย. (2557). *ประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสามพรานจังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง, กรมวิชาการ. (2542). *แนวการจัดกระบวนการเรียนรู้ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 และปีที่ 4-6*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุชาติ โสภประยูร และวราณี โสภประยูร. (2547). *เพศศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สิงหา จันท์ขาว. (2550). *ผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 2(2), 52-62
- องค์การแพธ. (2551) *คู่มือการจัดการกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพมหานคร: เออร์เจนท์ แทค.

ภาษาอังกฤษ

- Kaiman .(1993), N., Waughfield. C.G. *Mental Health Concepts*. 3rd ed. U.S.A.: Delmar Publishers, Inc .
- Krathwohl .(1964),D.R.,Bloom, B.S., and Masia, B.B.,*Taxonomy of educational objective The Classification of Education Goals :Handbook 2 Affective Domain*: London .Longman Group.
- WHO (1993),UNESCO.*Life Skill Education for Children and Adolescents in School Guideliness and Traning Workshops to Facilitate for Development of Life Skills Education* Department of Health :London.UK,1993
- WHO .(1994). *Life Skills Education for Children and Adolescents in School*: Geneva WHO,
- WHO .(1997). *Life Skills Education in School*: Geneva WHO, 1997.